

Sygn. akt II Ca 1031/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Bazelan (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Anna Ścioch-Kozak

Sędzia Sądu Rejonowego Magdalena Nycz-Łucjan (del.)

Protokolant Sekretarz sądowy Emilia Trąbka

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S., J. S.

przeciwko (...) (...) Funduszowi (...) z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie

z dnia 18 grudnia 2014 roku, sygn. akt VIII C 456/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powodów A. S. i J. S. na rzecz pozwanego (...) (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.

II Ca 1031/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 lutego 2013 r. A. S. i J. S. wnosili o :

- pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 5 sierpnia 2011 r. w sprawie I C 990/11, któremu ten Sąd postanowieniem z dnia 11 czerwca 2012 r. nadał klauzulę wykonalności i zasądzenie od pozwanego (...) (...) Funduszu (...) w W. na swoją rzecz kosztów procesu.

W dniu 10 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał wyrok zaoczny, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego wyroku zaocznego pozwany (...) (...) Fundusz (...) w W. wniósł skutecznie sprzeciw, w którym wniósł o: uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na swoją rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie:

I. uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie VIII C 456/13;

II. oddalił powództwo;

III. zasądził od powodów A. - M. i J. S. solidarnie na rzecz pozwanego (...) (...) Funduszu (...) (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3413,00 zł tytułem kosztów procesu;

IV. nieuiszczoną przez powodów opłatę od pozwu w kwocie 2026,00 zł przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące bezsporne ustalenia:

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał w dniu 9 lutego 2011 r. w sprawie VI Nc-e (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od A. S. i J. S. na rzecz (...) (...) Funduszu (...) z siedzibą w W. kwotę 40 505,76 zł.

W dniu 28 lutego 2011 r. A. S. i J. S. złożyli od powyższego nakazu zapłaty skutecznie sprzeciw.

(...) (...) Fundusz (...) w W. oparł powództwo w sprawie I C 990/11 na podstawie umowy przelewu z dnia 1 czerwca 2010 r. przez Bank (...) S.A. w W. na rzecz (...) (...) S. Funduszu (...) w W. wierzytelności wynikającej z umowy z dnia 1 grudnia 2004 r. Pakiet (...) ugoda, która została zawarta pomiędzy Bankiem (...) w W. oraz A. S. i J. S..

Po rozpoznaniu sprawy na rozprawie Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 5 sierpnia 2011 r. w sprawie I C 990/11 wydał wyrok, w którym zasądził od A. S. i J. S. kwotę 40505,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.924,00 zł tytułem kosztów procesu. Wezwanie na rozprawę w sprawie I C 990/11 było doręczone A. S. i J. S. w drodze doręczenia zastępczego na podstawie art. 139 k.p.c.

Pozwani nie złożyli apelacji od wyroku z dnia 5 sierpnia 2011 r. Powyższemu wyrokowi w dniu 11 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Śródmieście we Wrocławiu R. R. wszczął na wniosek wierzyciela (...) (...) - Funduszu (...) w W. postępowanie egzekucyjne, które obecnie prowadzi zastępca Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie Paweł Siejak w sprawie Km 2661/2012 roku. Pozwani nie uiszcili na rzecz wierzyciela żadnych kwot.

Pozew w sprawie I C 990/11 został wniesiony do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 31 stycznia 2011 roku.

W tej samej dacie, to jest w dniu 31 stycznia 2011 r. (...) (...) Fundusz (...) w W. złożył do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie pozew przeciwko J. S.. W uzasadnieniu powód powołał się na umowę cesji z dnia 1 czerwca 2010 r. zawartej z Bankiem (...) w W. dotyczącej wierzytelności przysługującej mu od J. S. wynikającej z umowy (...) z dnia 21 grudnia 2001 r. Sprawa została oznaczona sygnaturą akt VI Nc-e 95493/11. W tej sprawie Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 21 marca 2011 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, zobowiązując J. S. do zapłaty na rzecz (...) (...) oraz kwotę 2.864,21 zł tytułem kosztów procesu. Od powyższego nakazu zapłaty pozwany J. S. złożył skutecznie sprzeciw. Sprawa rozpoznawana jest obecnie przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie pod sygnaturą I C 1087/11.

Sąd uznał, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 5 sierpnia 2011 r. jest nieuzasadnione, co skutkuje uchyleniem wyroku zaocznego oraz oddaleniem powództwa.

Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 840 § 1 pkt. 2 zdanie pierwsze k.p.c., według którego: dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub części albo ograniczenia,

jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane.

Sąd zaznaczył, że powodowie powołują się na okoliczność przedawnienia roszczenia, na podstawie którego zapadł wyrok w sprawie I C 990/11. Twierdzą, że o powyższej okoliczności dowiedzieli się dopiero w dniu 21 listopada 2013 r. na rozprawie w sprawie I C 1087/11. Kwestionują rozstrzygnięcie Sądu zapadłe w sprawie I C 990/11, gdyż, według ich twierdzeń, Sąd oparł się jedynie na dokumencie stanowiącym wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda w sprawie I C 990/11, który nie stanowi dokumentu urzędowego, zaś Sąd nie zbadał, czy roszczenie (...) (...) Funduszu (...) rzeczywiście istniało i czy nie uległo przedawnieniu.

Sąd zaznaczył, że podważany przez powodów tytuł egzekucyjny stanowi prawomocne orzeczenie Sądu. Takie orzeczenie wiąże wszystkie organy nie wyłączając sądów. Sąd podkreślił, że powództwo przeciwegzekucyjne nie może w żadnym wypadku kwestionować ani zmierzać do uchylecia powagi rzeczy osądzonej. Badanie w trybie art. 840 k.p.c. sprawy prawomocnie zakończonej nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania tej sprawy. Sąd w tym postępowaniu nie może badać słuszności wyroku sądowego w chwili jego wydania nawet wówczas - gdy jak się określa w literaturze przedmiotu - nastąpiło podstępne wyłudzenie orzeczenia.

Dlatego zdaniem Sądu powodowie nie mogą zasadnie zwalczać w drodze powództwa opozycyjnego, tytułu egzekucyjnego będącego prawomocnym orzeczeniem sądu. Wszelkie zarzuty, w tym zarzut przedawnienia roszczenia, małżonkowie S. powinni podnieść w sprawie I C 990/11, w której zapadło prawomocne rozstrzygnięcie.

W sprawie z powództwa opozycyjnego mogliby natomiast skutecznie podnosić zarzuty wynikające z okoliczności, które powstały po wydaniu tytułu egzekucyjnego. Przy czym okoliczności te musiałyby prowadzić do wykazania, iż objęte prawomocnym rozstrzygnięciem sądu, ich zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane. Powodowie nie powołali takich okoliczności.

Orzeczenie o kosztach Sąd uzasadnił art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wnieśli pozwani A. S. i J. S. zaskarżając go w całości i domagając się jego zmiany tzn. utrzymania w mocy wyroku zaocznego Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 20 lutego 2014 r. (sygn. Akt VIII C 456/13) oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu według norm przepisanych. Zaskarżanemu wyrokowi zarzucili błędne ustalenia faktyczne oraz nieprawidłową ocenę materiału dowodowego.

W odpowiedzi na apelację pozwany (...) (...) Fundusz (...) w W. wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powodów na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i dokonana przez ten Sąd ocenę prawną.

Skarżący wprawdzie zarzucili błędne ustalenia faktyczne oraz nieprawidłową ocenę materiału dowodowego, ale nie sprecyzowali jakich konkretnie ustaleń i których dowodów miałyby to dotyczyć ani na czym miałyby polegać nieprawidłowości. Także z uzasadnienia apelacji nie wynika, żeby pozwani kwestionowali któreś z dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych, a ich zarzuty sprowadzają się w istocie do błędnego zastosowania przez Sąd art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. z uwagi na przyjęcie, że w ich przypadku nie zachodzi podstawa do pobawienia wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 5 sierpnia 2011 r. w sprawie I C 990/11.

Jednakże zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie, gdyż Sąd Rejonowy trafnie uznał, że pozwani nie wykazali okoliczności, które powstały po wydaniu tytułu egzekucyjnego, a powodowały, że ich zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, czego wymaga zastosowanie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. (dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu

egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie).

Należy zaznaczyć, że w pozwie powodowie w ogóle nie powołali okoliczności, które mogłyby być zakwalifikowane jako te wskazane w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdyż, nie skutkowały wygaśnięciem zobowiązania (nawet jeśli wystąpiłyby), a zmierzały one wyłącznie do zakwestionowania prawidłowości i słuszności wyroku. Mianowicie wskazywali na wydanie orzeczenia na podstawie przepisu art. 194 ustawy z 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, na to, że toczy się drugi proces o to samo zobowiązanie, jak też że postępowanie zostało bezprawnie skierowane do małżonki dłużnika.

Natomiast w piśmie z dnia 18 grudnia 2013 roku zmienili podstawę powództwa i aktualnie powodowie koncentrują się wyłącznie na kwestii przedawnienia należności zasądzonej wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2011 roku wskazując, że w dniu 21 listopada 2013 roku na rozprawie w sprawie I C 1087/11 powód przedstawił nowe dokumenty i A. S. i J. S. dowiedzieli się, że należność w sprawie I C 990/11 powód wywodził z umowy pożyczki z dnia 1 grudnia 2004 roku, co dopiero umożliwiło im podniesienie i wykazanie zarzutu przedawnienia.

Słusznie podnoszą skarżący, że podstawą zastosowania art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. mogą być wszelkie zdarzenia, ale muszą one spełniać dwa warunki – nastąpić po powstaniu tytułu i skutkować wygaśnięciem zobowiązania lub niemożnością jego egzekwowania.

Okoliczności, które podnoszą powodowie nie spełniają tych warunków.

Mianowicie jeśli nawet powodowie po wydaniu tytułu wykonawczego powzięli wiedzę o jakichś nowych okolicznościach, czy otrzymali nowe dokumenty, to nie są to zdarzenia, które rodzą skutek wygaśnięcia ich zobowiązania lub niemożności jego egzekwowania. Nie ulega wątpliwości, że dotarcie do pewnych informacji, czy uzyskanie dostępu do nowych dokumentów nie powoduje takich skutków.

Natomiast takim zdarzeniem może być przedawnienie, ale istotnym jest, żeby doszło do niego dopiero po wydaniu tytułu wykonawczego, nie aby po wydaniu tytułu powodowie uzyskali możliwość powoływania tego rodzaju zarzutu.

Wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu mogłoby być co najwyżej podstawą do skargi o wznowienie postępowania (art. 403 § 2 k.p.c.), nie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Sami powodowie wskazują jakoby przedawnienie miało nastąpić jeszcze przed wydaniem wyroku – ich zdaniem przedawnienie nastąpiło w listopadzie 2008 roku (k.55).

Jednakże w postępowaniu I C 990/11 pozwani już w sprzeciwie od nakazu zapłaty podnieśli zarzut przedawnienia. Skoro Sąd wydając rozstrzygnięcie uwzględnił powództwo, to oznacza, że uznał, iż do przedawnienia nie doszło. Obecnie w niniejszym postępowaniu nie może to być przedmiotem ponownego badania i analizy, gdyż jak wskazał Sąd Rejonowy wyrok Sądu Rejonowego z 5 sierpnia 2011 roku jest objęty powagą rzeczy osadzonej i wiąże Sądy rozpoznające sprawę w niniejszej sprawie (art. 365 i 366 k.p.c.).

W niniejszym postępowaniu dopuszczalna jest jedynie analiza czy doszło do przedawnienia po wydaniu wyroku.

W ocenie Sądu Okręgowego tego rodzaju przedawnienie nie nastąpiło.

Mianowicie bieg przedawnienia roszczeń zasądzonych wyrokiem w sprawie I C 990/11 rozpoczął się na nowo po uprawomocnieniu się wyroku (art. 124 § 2 k.c.), czyli z dniem 27 sierpnia 2011 roku.

Zgodnie z art. 125 k.c.: roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą

zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Nie ulega wątpliwości, że termin 10 letni jeszcze nie upłynął. Nie upłynął także 3- letni termin przedawnienia należności odsetkowych jako świadczeń okresowych, gdyż uległ przerwaniu (podobnie jak całej należności) na skutek wystąpienia w dniu 13 lipca 2012 roku przez wierzyciela z wnioskiem egzekucyjnym w sprawie Km 2661/12 (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.) i nie rozpoczął na nowo biegu z uwagi na to, że postępowanie to nie ulegało do chwili obecnej zakończeniu (art. 124 § 2 k.c.).

Z powyższych względów należy stwierdzić, że w niniejszym przypadku po wydaniu tytułu wykonawczego w sprawie I C 990/11 Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie nie wystąpiło zdarzenie, o jakim mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. i nie ma podstaw do pozbawienia tego tytułu wykonawczego wykonalności.

Dlatego też rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego oddalające powództwo jest prawidłowe, a apelacja powodów jako bezzasadna podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

Na mocy art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od powodów jako przegrywających postępowanie odwoławcze na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w drugiej instancji – wynagrodzenia pełnomocnika.